

Yel Çatlasın

— Harun Yıldırım · 13 Aralık 2014

Gün gelir o da inan, senden bıkar dediler,
Ona verdiği emek boşa çıkar dediler
Acımadan, "tetiğe basıp sıkar" dediler,
Bas tetiğe be aşkım, duyunca el çatlasın.
Zemheri ayazın da, hazan da yel çatlasın.

Kurumadı batağım, aktıkça aktı kanım,
Bir tarafımı sarsam, ağrıyor diğer yanım,
Ne varsa ben çekerim, sen üzülme be canım,
Ocağımız yandıkça, savrulan kül çatlasın.
Dağların eteğin de, hazan da yel çatlasın.

Hayalini kurduğum, düşlerime bir sorsan,
Baharlarıma gelip, kışlarıma bir sorsan,
Sabır diye sardığım, taşlarıma bir sorsan,
Yeter sevdiğim yeter, yüreğim gel çatlasın.
Seher vakti dağlar da, hazan da yel çatlasın.

Ne yağmurlar ne rüzgâr, dindiremez sancını,
Bir gün gelir alırsın, ben de kalan hincini,
Şimdi oturt gönlünün, köşesine hancını,
Bağlar da bülbül sussun, konuşan dil çatlasın.
Sabahın mateminde hazanda yel çatlasın

Sensiz yüzüm gülmüyor ardına dön bir bakın,
Ben senden başkasını, severim sanma sakın,
Ayrılık uzak olsun' ölüm bana çok yakın,
Son şarkıyı söyleyen, keman da tel çatlasın.
Seher vakti dağlar da, hazan da yel çatlasın.

Harun YILDIRIM